

בעזרה ש"ת

קונטרס

השחיטה התלויה

חלק א'

והוא ג' תשובות שכל אחד שיש לו עינים יכול לראות שהשחיטה הזאת הוא נבילה וטריפה, וישנם עוד הרבה תשובות על זה, ראה בספר השמר לך פען, ששישים גיבורים רבנים גדולים

בישראל יצאו נגד השחיטה החדשה

של השטן הנקראת שחיטת פען

וראה באריכות בספר וזבחת כאשר צויתך, ובמדריך הכשרות מספר 40, ובהרידב"ז על הכשרות.

בו יווכח לעין כל איך דעת רבני וגדולי דורנו ודעת רבני וגדולי הדור שעבר אודות השחיטה בארצות הברית ובכל העולם

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבתי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי"

"מכון להוראה בשחיטות ובדיקות"

בעהמח"ס: גידולי יהודה (על הלכות ציצית). שרית זבחו זבחי צדק (על הלכות שחיטה ובדיקה). חינוך ישראל סבא (מדריך לחינוך הבנים והבנות). מדריך לצניעות. מנחת יהודה (על חומר איסור חלב עכרים וסימילאק). מנוחת שלום (הדרכה לכשרות). נפש ישעי' (על מאכלות אסורות, ה' חלקים). קדושת ישראל (על הלכות יחוד). מנוחת שלום (על הלכות מזוזה). ושאר ספרים.

שנת תשנ"ו

ברוקלין יצ"ו

קונטרס השחיטה התלויה

תשובה א

קול קורא

דא גזירה דאורייתא

**דגזור רבנן קמאי, ראשונים כמלאכים,
גאוני וצדיקי הדור שלפנינו זיע"א**

אלול תשי"כ

לכבוד הרה"ג שליט"א....

באתי לעורר בזה כי היות ואני רב בברוקלין, ובאו לפני גי' שוחטים וסיפרו לי איך שהולך מעשה השחיטה, ששוחטים שחיטה תלויה דהיינו ששמים שרשרת על רגלי הבהמות ותולים אותם וכו', וכידוע יצאו נגד השחיטה הזאת הגאונים הצדיקים הרידב"ז זצ"ל שהי' מומחה גדול בשחיטה, ואח"כ עורר ג"כ על השחיטה הזאת הגאון רבי אליעזר סילבער שליט"א, ראש אגודת הרבנים, על כן באתי בזה לעורר את הרבנים שיצאו חוצץ נגד השחיטה הזאת כי שמעתי שמהשחיטה הזאת קונים בשר כל האנשים החרדים יוצאי אונגארין, שניצלו מהשואה, וכפי שסיפר לי השוחט עוברים בשחיטה הזאת על כל החמש הלי' שחיטה, והשוחטים מפני פרנסתם נעשים כעבר ושנה ונעשה להם כהיתר, וממילא מקלו יגיד לו כמבואר בשו"ע יו"ד סי' י"ז עיי"ש.

עוד סיפר לי איך שהשוחטים בבלבו להרבנים המכשירים שאמרו להם כי הרב סילבער אינו יודע מה שהוא מדבר, והשחיטה הזאת כאן בארצות הברית הרבה יותר טובה מיוראפ, כי לא מפחדים מהבהמות כלל.

אמנם זה אמת שאינם מפחדים מהבהמות, אך אמנם אמת, אינם מפחדים גם שיצטרכו ליתן דו"ח על כל שחיטה ששחטו, ולאחר מאה ועשרים שנה, יבואו כל הבהמות ויטענו למה עשיתם אותי טריפה, וכו'.

אוי לאותה בושה שרבנים שניצלו מיוראפ יתמכרו עבור בצע כסף, וע"ז מובא כבר בספרים הקדושים קדשי קדשים שחיטתן בצפון, שאפילו אלו שהם קדושים שוחטים אותם היצר הרע בצפון (כסף, צפון מזהב יאתה). ואפ"ל יותר קדשי קדשים אלו שיצאו מדייטשלאנד שנהרגו קדושים למליונים על קידוש השם, ואלו נשארו שיוכלו לבנות הכלל ישראל להחזירו לכבתחילה, לא די זה שלא תקנו, אלא שקלקלו, שנותנים ליהודים שניצלו משארית הפליטה ספיקי נבילות וטריפות רח"ל.

וע"כ אני מתחנן אליכם נא ונא לראות לתקן שישחטו כמו ששחטו לפני כמה שנים שחיטה מונחת, ולפלא גדול עלי, הלא אתם חסידי צאנו זצ"ל, וע"כ אתם לא אוכלים מצות מכונה, שחדש אסור מן התורה, ואיך התרתם לשחוט באופן החדש?

אחד הרבנים

* * *

הרב ר' אליעזר סילווער ז"ל

מעורר נגד השחיטה תלוי'

(נדפס בירחון המאור בחודש טבת תשי"ט, שנה עשירית,

חוברת ג' [פט]).

וז"ל בהמאור שם במכתב שכתב מוהר"א זילבער שליט"א להרב הגאון הצדיק מוה"ר חנני י"ט ליפא דייטש שליט"א:

הגאון האדיר מוהר"א זילבער שליט"א אב"ד סינסינטי כותב לו בנד"ז: לידי"י הרב הגאון המוכתר בש"ט, עסקן נפלא להטבת מצב הטהרה במדינה ולכלה הקוצים מן כרמי ישראל, ירא וחרד בכל דרכיו מוה"ר חנני יו"ט ליפא דייטש שליט"א, אב"ד דק"ק העלמעץ וכו'...

על השחיטה התלוי'

ו. אודיעו טעמי ונימוקי על פקפוקי נגד שחיטה תלויי שהתנהגו ברוב העירות ובתי המטבחים במדינה בשנים האחרונות, ושכבר אסר באיסור גמור הרידב"ז מסלוצק וצפת לפני חמשים שנה כשהי' פה בדענווער. וכן אסרתי אני אח"ז בראותי שהנכרי המחזיק הראש של השורים והגסות התלויות מנענע את הרעש בעת השחיטה פעמים רבות, ובפרט כשהבהמה מתאמצת להטות ראשה אל הצד מהפכה בידיו בעת השחיטה ודוחק הראש על הסכין, ונמצא כמו מסייע ממש בשחיטה, וכמו ישראל ונכרי שוחטים יחד, הנכרי מוליך הראש על הסכין, והשוחט מוליך נגדו הסכין על הצואר. מלבד שלפעמים דוחק הוא הנכרי את הראש על הסכין. וכזה ראיתי הרבה פעמים ואסרתי שחיטה תלויי.

ובס"ד בעירות שהייתי ובבתי המטבחים שהיו תחת פקודתי השחיטה הי' על הארץ כשמונחת הבהמה וכה נהגו עד לפני שנים כל בתי מטבחים הגדולים בנוי יורק ושיקאגו, בוסטון וכו', ורק

אחרי מות הרבנים זקני הת"ח ונמסרה השחיטה לפיקוח הצעירים תקנו ממוני בתי המטבחים אחד אחד מבלי שאלם את הרבנים הזקנים, ואני על משמרתי אעמודה שספק נבלה יש בכמה מהם.

בברכה הננו שלו,

אליעזר זילבער

בהרה"ג ר' בונם צמח זצ"ל, הרב לאגה"ק

פה סינסינעטי, ראש נשיאות אגודה"ר דארה"ב

* * *

תשובה ב'

נ.ב.

ראה בספר חן טוב מהרה"ג השו"ב ר' אהרן צבי פרידמאן שנדפס בשנת תרל"ה, שמה שהנהיגו שמה חידוש בשחיטה אשר עדיין לא נראה ולא נשמע בכל תפוצות ישראל, שלפענ"ד אסור לשחוט כן והשוחט על זה הדרך מאכיל טריפות לישראל בלתי ספק, וכל אשר יראת ה' נוגע בלבבו ישמר ויזהר שלא לאכול מבשר זבח הלזה כי פיגול הוא לא ירצה ולא יטמא נפשו בתועבה הלזה. ומעיד על עצמו אף שזה יותר מל"ג שנים שעומד ומשמש בעבודת הקדש בשחיטה, אומר שאי אפשר בשום אופן לשום אומן לשחוט בדרך הזה ושאי"א לירא ה' לעשות הרעה הגדולה הזאת לחטוא ולהחטיא הרבים יעו"ש שמביא ששתים רעות עושים שמה.

השחיטה התלויה

ז

א. שנוהגין בנוא יארק בשחיטת בהמות הגסות, שקושרים בחבל שני הרגליים האחוריים, והחבל נקשר להחבל הקבוע בגלגל מלמעלה בבית המטבחים, וסובבים את הגלגל והחבל עולה עם הגלגל, ומושך את הבהמה בשני רגלי' עד שאינה יכולה לעמוד על רגלי' הקדמיים, ונופלת לארץ ומונחת על צדי', ורגלי' הקדמיים אינם אסורים כלל, ויכולה לנענע ולפרכס אותם כרצונה, ומשרתי הטבחים תופסים ראשה בחזקה ומעמידים את הראש על שתי קרניו בארץ עד שאינה יכולה לנענע ולפרכס עם הראש והצואר מתוח, ובא השוחט במהירות בבהלה ובפחד גדול לשוחטה יען כי ירא שלא ילקה על ידי הרגליים הקדמיים של הבהמה שאינם אסורים.

בשאר מדינות או עיירות קושרים הד' רגלים כדי שלא תוכל לפרכס ולנענע גם בהם כן נהגו אבותינו ואבות אבותינו ששחטו על דרך זה אשר הפילו הבהמה על הארץ ומחזיקין בראשה ושוחטין אותה.

ב. מתאונן בדבר שנתחדש שם מאיזה טבחים להעלות בגלגל כל הבהמה עד שתלוי' ברגלי' האחוריים באויר וראשה ורגלי' הקדמיים סמוך לארץ, ומגיעים מלמטה עד נגד הצואר וחותר מלמטה למעלה ומשרתי הטבחים אווזים השור בשתי קרניו, ובא השוחט ומכניס סכיניו מלמטה נגד הצואר וחותר מלמטה למעלה, ומשרתי הטבחים דוחקים את הראש עם הצואר על הסכין, והשוחט שוחט נגדם, והשוחט אין לו מקום לעמוד אלא בצד הבהמה, כי ירא ונבהל מרגלי הבהמה הקדמיים אשר אינם אסורים, שמא תפרכס הבהמה בהם.

וזה ידוע אשר כל דבר התלוי בוודאי מתנענע, כי אינו נסמך על שום דבר, ובפרט שמשרתי הטבחים עוזרים עוד לדחוק הצואר על הסכין אז בוודאי מתנענע, ואף אם ינענע רק קצת, תהי' שהי' ודרסה.

וזה ראיתי בעיני שכולם הם אשמים באשם תלוי, ואף שתהי' רק כהרף עין ראוי לחוש כמו שביארנו, וכי יכול לומר כל שוחט שאינו נבהל כשהשור מתחיל לפרכס ברגליו, ואף אם השוחט

יבהל רק קצת, כדרך כל הירא לנפשו, ומשרתי הטבחים כאשר מתחיל לפרכס דוחקין עוד יותר והיא דרסה וודאית בלי שום ספק.

מלבד כל זאת הרי אנו אוסרין לשחוט מלמטה למעלה אף באין דוחקין הצוואר על הסכין ובנד"ד דוחקין בחוזק הצוואר על הסכין ואסורה משום דרסה וודאית (ויש לעורר עוד דהוי כשוחטין ישראל ועכו"ם מסייע לו), וראוי לגזור על אותן השוחטים שלא יזידון ולא יעשו עוד התועבה הזאת, וכל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה עתיד ליתן את הדין. אל תאמינו לדברי השוחטים באופן זה שאומרים שהיא שחיטה יפה, רעה היא בעיני אלקים ואדם וחוטאים בנפשותם האומרים כן וכו' וכו' יעו"ש רח"ל.

* * *

תשובה ג'

מנשה הקטן

אבדק"ק אונגוואר

ור"מ דישיבת "בית שערים"

ברוקלין, נ"י

שאלות ותשובות משנה הלכות ח"ט, יו"ד סימן קנ"א

**בנדון השחיטה שמפילין הבהמה ע"י
חשמל על הארץ בגובה 38 אינצ'ס**

י"ז מנ"א התשל"ח בניי יצו"א.

מע"כ ידי"נ נחמד ונעים הרה"ג וו"ח נו"נ עוסק בצ"צ
מרביץ תורה לרבים כש"ת מוה"ר ברוך אלכסנדר זושא

ווינער שליט"א ר"מ דישיבה גדולה דקאראקאס
ווענעזועלא.

אחדשכ"ת בידידות.

יקרת מכתבו קבלתי, תוכו רצוף שאלה חמורה, ולא
רציתי להחמיץ הענין כי כנראה הוא נוגע לרבים. ומה
אשאלה מענה לשון שלא אכשל ח"ו בזכות הרבים.

וזה תוכן שאלתו, בנידון השחיטה בקאראקאס
בבהמות גסות. וזה מעשהו: מכניסין הבהמה לתוך לול
קטן שיש בו מקום בשביל בהמה אחת. כשהבהמה בתוך
הלול נוגעים הבהמה מאחורי עם חוט חשמל חי
ומחזיקים אותו על הבהמה עד שהבהמה רובצת על די
רגלי. כלומר נופלת תחתיו או על צדה. אח"כ כשהבהמה
כבר על הארץ קושרין על אחת מרגלי שלשלת של ברזל
ומצד השני אותה שלשלת קשורה למעלה. אח"כ מושכין
את הבהמה בכח מוטור עלעקטרי מן הלול בשלשלת הנ"ל
הקשור על רגלה האחת ונופלת מן הלול למטה על הארץ.
הגובה מן הלול לארץ הוא 38 אינטשעס. אבל היות כי
הבהמה נמשכת דרך מדרון ונופלת דרך מדרון וההמשך
הוא 50 אינטשעס. נמצא שהנפילה הוא מהלול לארץ דרך
מדרון של חמשים אינטשעס. אח"כ מגביהין הבהמה
למעלה על רגלה זו שהשלשלת קשור בה, עד כדי שכל
הבהמה תלוי באויר על רגל אחת וראשה תלוי למטה
ונכרי אחד אוחז הראש והשוחט שוחטה, ועתה נפשו היפה
שאלה ג' שאלות:

(א) אם יש איסור במה שנוגעים הבהמה בחשמל שהרי
עושים זאת רק כדי להרביץ הבהמה על קרקע הלול ואולי
רובצת רק בכדי להשתמט מזעזוע החשמל, כח החשמל
הוא בן 115 וואלט.

(ב) אם יש לחוש לחשש נפולה במה שהבהמה נופלת
מהלול למטה עד לארץ, וברוב הפעמים היא נופלת על גבה.
וציין לדרכת"ש יו"ד סי' נ"ח ס"ק ח' בנופלת במדרון.

ג) אם יש חשש איסור בשחיטה תלויה באופן הנ"ל.

והגם שאין אני יכול להתפנות כראוי לדבר חמור כזה, אבל כיון שכתב כת"ר שמחכים לתשובתי במהירות האפשרי והדבר נוגע להציל נפשות מישראל מאכילת טריפות או ספק טריפות ח"ו, לכן אשיב בזה בקיצור כפי אשר יורונו מן השמים בלי פלפולים, ואולי אי"ה לכשאפנה אחזור למשנה זו לפלפל ולסלסל בדבר זה.

ואבא על ראשון ראשון. והנלפענ"ד על דין החשמל שנוגעים בבהמה זו והיא נופלת מחמת החשמל על הארץ. לא כתב לי מה יהי משפט הבהמה, אם יניחו אותה בלול לאחר שנפלה, התוסיף לקום מעצמה ותלך לה. אז הי הענין נראה כעמ"ש מעכ"ת שאולי רק מחמת פחד רובצת תחתיי ולהשתמט מזעזוע החשמל, אבל אם אינה עומדת מאליי אז כבר באנו לספיקות גדולות, שמא החשמל שרף בה המוח או שאר אברים הפנימיים. שהרי הוא פשוט שהחשמל דרכו לשרוף בבעלי חיים וכמה אנשים מתו או נלקו מחשמל, וידוע באופן יחסי החשמל שסובל כח האדם הוא יותר ממה שסובלת הבהמה. וגם הוא פשוט דבאם רק נוגע לרגע כמימרא בחשמל ומיד נוטל, אז אפשר שלא יזיק רק שיזדעזע קצת, אבל אם יחזיק קצת בחשמל ישרפהו וימיתהו, או עכ"פ יעשהו בעל מוס. ולכן כל שהחזיק החשמל כ"כ זמן אצל הבהמה עד שהבהמה נפלה לארץ בלי הכרה מחמת עוצם הזעזוע, כה"ג ודאי יש לנו לחוש שמא נתקלקלו אחד מאברי הפנימיים או נשרף המח. והגם שאפשר שלא הזיק עדיין שום אבר, אבל אפשר שכבר הזיק או עכ"פ סופו להזיק ולינקב אחד מאברי, כיון שכבר נשרפה כ"כ סופה לשרף ולמות. ועיין תוס' חולין מ"ב ע"א ד"ה דרוסת הנץ שכתבו לחלק בין סופו לינקב לדרוסה, דטעמא דדרוסה שהארס שורף וסופה למות ע"ש. וא"כ הכ"נ בחשמל כיון שהוא שורף לא גרע מארס ששורף אף שעדיין לא מתה מ"מ סופה למות.

ולכן לפענ"ד גרע בהמה זו ממסוכנת (חולין ל"ז ע"ב וש"ע יו"ד סי' י"ז), דקיי"ל שמותר לשוחטה ואם פרכסה לאחר שחיטה מותרת, דהתם מיירי בבהמה מסוכנת שאין חוששין לה שמא נשרפה וכגון שנסתכנה מעצמה או בידי שמים, ולכן שפיר אכתי אזלינן בתר רוב בהמות כשרות וסמכינן ארובא. אבל הכא כיון שנעשה בה מעשה שרפה ע"י החשמל, מאן נימא לן דלא נשרפה, כיון שראינו שע"י מעשה השרפה נפלה לארץ כאבן דומס, ועכ"פ סופה למות משריפה זו, אפילו שעדיין חי.

ועיין רמב"ם פ"ד מהמ"א ה"ט שכתב וענין הכתוב שהנוטה למות מחמת מכותי ואי אפשר לה לחיות מחמת מכה זו אסורה, מכאן אמרו חכמים זה הכלל כל שאין כמוה חי טרפה. ובהלכה י"א כתב בהמה שהיא חולה מחמת שתשש כחה ונטתה למות הואיל ולא אירע לה באבר מאיברי הממיתים אותה הרי זו מותרת, שלא אמרה תורה אלא כעין טריפת חית היער, שהרי עשה בה מכה הממיתה אותה, ע"ש.

הנה נראה שמחלק החילוק בין שנסתכנה והיא מסוכנת בידי שמים ובין שנסתכנה מחמת מכותי שהוא בידי אדם ואי אפשר לה לחיות. וא"כ לא מיבעיא אי נימא דכן היא ההלכה, א"כ פשוט דדידן אסור לשחוט מטעם מסוכנת בידי אדם, שכיון שנפלה כאבן דומס הרי היא עכ"פ בכלל מסוכנת. אלא אפילו נימא דחילוק זה אינו מוכרח בדברי הרמב"ם, שהרי כשמנה י"ח טריפות, וכן בפ"י כשמנה בה"ט שבעים מיני חליים שאוסרים את הבהמה כתב בה"יב שאין להוסיף על טריפות אלו, והאריכו כבר בזה האחרונים, מ"מ בדידן מטעם אחר יש לאסרו כיון שהחשמל דרכו לשרוף הבהמה, וכבר התחיל בו מכת השריפה עד שנפלה לארץ, אמרינן סופה למות משריפה זו כמו בארס או שכבר נשרף המוח או שאר אברים הפנימיים, ועכ"פ היינו צריכים לבדוקה בכל גופה וכבר קיי"ל דאין אנו בקיאים בבדיקות כאלו.

השחיטה התלויה

ומה שכתב מעכ"ת דאפשר שהבהמה רובצת תחתיי רק בכדי להשתמט מזעזוע החשמל. הנה פשוט דזה אינו, שהרי לאחר נפילתה לארץ באים הנכרים ומושכים רגלה וקושרים עליי שלשלת של ברזל ומסבכים אותה, ואם לא קבלה מכה מהחשמל עד שאבדה כל חושיי וכחה נחלש, אז אדרבה היתה מבעטת בהם ומצלת עצמה כשתראה שכלתה עליי הרעה. אבל פשוט דהחשמל מהממ מוחה ומאבדת כל כח הרגשתה ואין לה כח והרגש שהמיתו הרגשה עד שנעשית כאבן דומם ע"י החשמל.

והנראה פשוט, דאדם המקבל מכת חשמל כזו עד שנעשה מחוסר הכרה ואבד כל החושים ונפל לארץ כאבן דומם הרי הוא בכלל חולה שיש בו סכנה ויביאוהו לבית חולים ויטפלו בו הרופאים ויתנו חמצן (אקסידזען בלע"ז) ומותר לחלל עליו את השבת. וכבר ראיתי בעונ"ה בעצמי כשהייתי באוישביץ וכן קרה בעונ"ה זה לפני כמה שבועות באחד שעלה לתקן חשמל ואחז בו החשמל ונפל לארץ, ובעונ"ה הביאוהו לביה"ח ואתר איזה ימים מת שם. ואמרו שמיד שנפל כבר נשרף בו המוח ולא היו יכולים להצילו. עכ"פ פשוט הוא מאד שאם באדם יחזיקוהו בחשמל עד שיבא למצב בלתי הכרה ובלתי הרגשה אז הוא כבר יותר מחולה מסוכן, וא"כ בבהמה נמי עכ"פ נעשית מסוכנת ע"י זרם החשמל וכ"ש הוא מאלו שחשבים ביו"ד סי' ס'.

והנה הגם דבש"ע איפסקא הילכתא דמסוכנת מותרת ואפילו לכתחילה מותר לשחוט כמבואר שם ל"ז, וכמ"ש לעיל, מ"מ שם ל"ז ע"ב ודף מ"ד ע"ב אמר הנביא אהה ה' אלקים הנה נפשי לא מטומאה ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה וגו'. ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי שלא אכלתי בשר כוס כוס מעולם, פרש"י כוס כוס שחוט שחוט שלא תמות, לפי שמסוכנת היא, דנבלה ממש ליכא למימר, דא"כ מאי רבותי.

והנה בש"ע סי"ג שם גדולי החכמים לא היו אוכלים מבהמה שממהרים ושוחטים ודבר זה אין בו איסור אלא

כל הרוצה להחמיר על עצמו הי"ז משובח, וכתבו הבה"ט ושמי"ח ותב"ש דבבהמת עכו"ם אין לשחוט מסוכנת, וכן מורין כל ישראל. והוסיף התב"ש סקי"ד דהאידינא דנפיש התולין להקל ומקלו יגיד לו ראוי לכל בעל נפש להזהר אפילו בבהמת ישראל, הובא בדרכי"ת סי' י"ז אות מ"ד. ומעתה בדין אפילו לא מיבעיא אם היא בהמת עכו"ם כיון שהיא מסוכנת אפילו היתה מסוכנת דעלמא נמי אין שוחטין ואפילו בבהמת ישראל הי' ראוי להחמיר. אי"כ דא שנית שיש לאסור בזה.

ועוד בו שלישי דנלפענ"ד לפמ"ש הריטב"א ז"ל דאף דמקח וממכר בשוי"ט אינו אלא דרבנן גזירה שמא יכתוב (ועיין רש"י ביצה ל"ז וכ"ז), מ"מ היינו דוקא במו"מ שהוא באקראי בעלמא אבל לעשות משא ומתן בקביעות אף בדבר שאינו מלאכה אסור מדאורייתא. ועיין רמב"ן עה"ת פ' אמור עה"פ יהי לכם שבתון, והביא הח"ס ז"ל ומרן הבי"ש אי"ח סי' פ"ט יצא לחדש מינה דאפילו למ"ד אין מבטלין איסור לכתחילה מדרבנן היינו באקראי בעלמא, אבל לבטל איסור בתמידות כולי עלמא מודו דאסור מדאורייתא, ובמקום אחר הבאתי רא"י לזה מהא דקיי"ל יו"ד סי' קי"ז דכל איסורין שבתורה אסור לעשות בהן סחורה, דתנן אין עושין סחורה בנבילות וטרפות (משנה שביעית פ"ז), וקיי"ל בנזדמנו לו לצייד נו"ט מותר למכרו, רק בתמידות אסור לעשות עמהם סחורה, והרי החילוק בין בתמידות לאקראי בעלמא.

שוב מצאתי כן מפורש בשו"ת הרשב"א ח"ג סי' רי"ד שחילק להדיא בין דבר שנתערב בדרך מקרה בעלמא לא החמירו בו, לדבר שדרכן לעשות כן לעולם אסרו ואינו בטל, ע"ש באריכות, והואו דבריו ביתה יוסף יו"ד סי' קל"ד ע"ש.

ולפ"ז נלפענ"ד לחדש דאפילו למ"ד דמסוכנת מותר לשוחטה לכתחילה היינו דוקא באקראי בעלמא, שקרה שהבהמה היתה מסוכנת התירו לשוחטה אבל בתמידות

השחיטה התלויה

לעשות הבהמות מסוכנות בכל עת קודם שחיטה, לכ"ע אסור מה"ת לשוחטן.

ולפי"ז נלפענ"ד להוסיף כ"ש מסוכנת דידן שבא ע"י חשמל דאפילו נימא שאם אירע מקרה ובהמה קבלה חשמל ונפלה על הארץ ובאת שאלה לפנינו והיינו מתירין אותה לשוחטה, אבל לעשות כן בתמידות להוממה ולסכנה ע"י חשמל ולהתירה לשוחטה לכתחילה ודאי מדינא אסור לעשות כן כנלפענ"ד.

ורביעי בקודש נלפענ"ד לפ"מ דקיי"ל באכלה חלתית (יו"ד ס"י נ"א ס"ד) וכיוצא בו טריפה, ואם הוא דבר שספק אם נוקב, טריפה מספק. ולדעת הרמב"ם תדבק תוך ג' ימים. והנה פשוט שהחשמל דרכו לשרוף ושוורף בעל חיים וכ"ש המוח והבני מעיים, אלא שמתחלה עדיין לא ניכר השריפה בו, וכשהבהמה נופלת על הארץ הרי כבר פעל החשמל כ"כ עד שכבר החל הנגף והשריפה בה, וכיון דלא ידעינן עד כמה נשרפה הבהמה וכמה פעל החשמל בקלקול האיברים וא"כ עכ"פ בעי בדיקה לדעת הרמב"ם, והגם דלא קיי"ל כרמב"ם בזה כמבואר בש"ע, מ"מ מדידי שמעינן לדידן דהיכא דמספקינן אי ניקב אי לא ניקב בעינן עכ"פ ליבדק. ובדידן כיון דלא בקיאינן אנו בבדיקה ממילא נאסרה הבהמה, ואפילו אם יאמרו הרופאים שאפשר לבדוק כל הבהמה כולה ולא ימצאו שום חשש נקיבה בכל הבהמה כולה בראש ולא בבני מעים וכיוצא בו באברים המטריפים, מ"מ עכ"פ צריך לבדוק כל בהמה ובהמה, דודאי לא מהני בדיקה זו לשאר בהמות, ולהחזיק כל שאר בהמות שנגע בהן החשמל שהם מרוב בהמות כשרות דלא אזלינן בתר רובא אלא ברובא דאתי ממילא, אבל ברובא דאתי מעלמא לא שייך לומר דאזלינן בתר רובא, ולא שייך לומר דאיתחזק, דא"א להחזיק מבהמה זו לזו. וכמו שנפלו כמה בהמות ממעלה מעשרה צריכה כל בהמה בדיקה ולא סגי אם נבדוק שלשה מהם, הכי נמי.

וכן אם היו כמה בהמות מסוכנות ונשחטו שלשה ופרכסו, לא נאמר דכיון דשלשה פרכסו ודאי כולן כשרות הן. ואפילו בלא פירכוס, דלא מהני פירכוס בהמה זו לאחרת. והכ"נ כן הוא, ולא מהני בדיקה אחת לאחרת.

ועיין ט"ז סוף סימן נ"ז וסימן פ"ד ובמג"א א"ח סי' תס"ה סק"ה וז"ל מיהו הט"ז כתב שם בשם רש"ל דלא אמרינן כן אלא בתולעים דמיני קא רבי (פ"י דבנמצא ג' תולעים הוי חזקה) אבל בדבר דאתי מעלמא לא, ועכ"פ אפילו נחלק בין הדבקים, מ"מ פשוט דלדידן אינו מועיל כלום בדיקת אחת לשני, וז"פ.

ומעתה נבא עוד לדין נפולה שדן בה מעכ"ת אי יש לחוש לה, ומתחלה נראה מה שנופלת תחת"י או על צדה אי הוה בכלל נפולה. וגם מה שסוחבין אותה אח"כ מן הלול לארץ אי הוה בכלל נפולה, וגם אי הוה בכלל נפולה אי הוה בכלל נפלה מעצמה או בכלל הפילוח אחרים, ובטשי"ע סי' נ"ח מצינו חילוק בין נפלה מעצמה או הפילוח אחרים. ואם ידעה שרוצים להפילה בעינן י' טפחים אבל לא ידעה שרוצים להפילה או אפילו ידעה והפילוח בבת אחת אפילו בפחות מ"י חוששין לה. ובשו"ת בית שלמה יו"ד סי' מ"ו דייק מלשון הפרישה סי' נ"ח דכל שנחבטה בע"כ והיינו ע"י אחר אסור אפילו בפחות מ"י, ולא חילק בין הפילה בכח או לא.

ובספר תפלה למשה ס"ל לחלק, ע"ש בסי' נ"ח, ובספר שרידי אש סי' ד' האריך לפלפל בדברים, ע"ש, כי אין רצוני לפלפל במה שכבר מבואר. אבל מה שנלפענ"ד סברא ישרה דאפילו למ"ד דפחות מ"יט אין בה משום ריסוק אברים בכל אופן כל שלא הפילוח בחוזק ונימא דבדידן לא מקרי הפילוח בחוזק. מ"מ נראה לפענ"ד דכל הני תנאים לא נאמרו אלא בבהמה שהיא בריאה בכל חושי, שדרכה לפי טבעה לשמור על עצמה בכל עת. והטביע הקב"ה בכל בעל חי לשמור על חייו. והגם דפחות הוא משמירת האדם על חייו ועיין גמ' ב"ק ב' ע"ב אדם דאית לי מזלא כתיב בי

השחיטה התלויה

כי יגח בהמה דל"ל מזלא כתיב כי יגוף ופרש"י דאית לי מזלא שיש לו דעת לשמור את גופו.

ומיהו פשוט דאע"ג דהבהמה אינה יודעת לשמור את גופה, אבל מ"מ יש לה הרגשות טבעיות אשר הם שומרים אותה, וגם שאמרו חי נושא את עצמו, ולכן אפילו הפילה בלא ידיעתה מפחות מ"יט לא נתרסקו אברי' שהרי אמרו חי נושא את עצמו. והפלת בעל חי מגובה שאינו יותר מ"יט שיערו בו חכמים שאין בו כדי לרסק איברי' כיון שהיא בכלל חי נושא את עצמה. אבל בהמה כזו שלפנינו שע"י החשמל אבדה הכרתה והוממה עד כדי שלא מרגישה כלום והרי הוא כבשר מת, כה"ג אפילו מפילין אותה בפחות מ"יט נמי אפשר שיתרסקו איברי'. ועיין שבת צ"ד את החי במטה פטור אף על המטה, אבל בכפות מודה ר"נ. עיין תוס' שם. וא"כ כ"ש בהמה שנטלה ממנו כל טבעי וחושי החיים והרי היא כאבן דומם שאז הבהמה נופלת בכבדות גדולה ועלולה יותר לריסוק אברים ולשבירת עצמות, כה"ג אפשר כ"ע מודו דיש כאן איסור משום ריסוק איברים אפילו פחות מ"יט.

גם מה שסוחבין אותה מהלול דרך מקום מדרון הנ"ל ונופלת לארץ ע"י הסחיבה, הגם דיש לפלפל בזה לענין נופלת במקום מדרון וכמו שציין כ"ת לדרכ"ת במחלוקת הפוסקים, אבל לפמ"ש שהסברנו לעיל הכ"נ גרע הוא מסתם נפילה, דלאחר שהוממה ע"י החשמל ועוד בה נשמתה וכמעט פרתה סוחבין אותה ממקום זה למקום אחר ברגלה האחת ונופלת ממקום גבוה 50 אינטשעס דרך מדרון אפילו מכל מקום כה"ג ודאי דיש לחוש לריסוק, ואולי אפילו ליציאת נשמה לפעמים שסוחבים בהמה לאחר שהוממה ע"י חשמל שהיא כבר מסוכנת שתיותה חלושה, ובשלמא בהמה בריאה אפילו סוחבים אותה על רגלה סובלת הרבה צער בזה ואפשר שישבור או יצא רגלה ויגרום לריסוק ניבין, אבל מ"מ הרי הבהמה בריאה היא אבל כה"ג שכבר היא מסוכנת אפשר שע"י הסחיבה

השחיטה התלויה

יז

והעלתה למעלה על רגלה תצא נפשה לגמרי קודם השחיטה, ועכ"פ ע"י המשיכה תפיל ראשה בכח, לפי שאין בכחה להחזיק ראשה, ולפי שכבר הוזקה ע"י החשמל יתקלקל הקרום והמוח. ועכ"פ ודאי דבבהמה מסוכנת כזו יש לחוש יותר.

ומעתה נבא לענין שחיטה תלויה שחש לה. הנה כבר דברו בזה הרבה האחרונים ז"ל, אמנם ראה נא בשו"ת אגרות משה לידי"נ הגאון ר' משה פיינשטיין (שליט"א) יו"ד ח"ב סי' י"ג שהאריך הרבה בדבר, וכתב דבשחיטה תלויה מלמטה למעלה שהבהמה תלויה באויר והצואר למעלה והסכין למטה, הביא מחלוקת בזה בין רש"י חולין ט"ז דמתיר כשמוליך ומביא בסכין, והשמ"ח אוסר. ולכן כתב שאין להתיר אלא כשקושר הראש שלא יוכבד ובאם לא יקשרו הראש יש להחמיר ע"ש.

ומיהו בדין לכאורה האופן האחר שכל הבהמה תלויה והבהמה תלויה על רגלה והראש תלוי למטה ואין לחוש משום שתכביד, שהרי הוא שוחט מן הצד. אלא שיש לחוש שתפרס עם ראשה קודם שישחוט הסימנים ולזה אם הנכרי מחזיקה אפשר דהיי סגי לה, והגם שגם בזה יש אוסרים, מ"מ בדין כיון שהבהמה כבר מהוממת ואין כח בידה לפרכס עם ראשה כה"ג אפשר דליכא למיחש משום פירכוס, וא"כ מהאי טעמא עכ"פ לא הייתי יכול לאסור. וכל זה ראיתי לפלפל בדברי מעכ"ת.

אמנם לעצם דינא, הנה ימחול נא לעיין בספר שרידי אש ח"א שהאריך בדין הימום והביא שם דעת רוב גאוני הדור העבר מאשכנז וליטא והונגאריא וכמעט כולם פה אחד אסרו להמם את הבהמה בחשמל קודם השחיטה ועיין גם קונטרס הרב ששון וגם בשוועדען אסרו כל זה וגם בשוייץ.

עכ"פ לפענ"ד הדבר כבר יצא לאיסורא. ותמהתי שבברזיל שוחטין באופן כזה.

ולפענ"ד יעשה כ"ת כל מה שבידו לבטל מעשה שחיטה זו והשומע ישמע ותבא עליו ברכת טוב, ועכ"פ הירא לדבר ה' אם ח"ו לא תוכלו לבטל אופן הנ"ל אז תראו לפעול להיראים את דבר ה' שיתנו להם לשחוט כהוגן ולא יכשלו ח"ו באכילת נבילות וטריפות.

ויתן ה' חנו בלב מלכים ושרים ובלב יועציו ויוכל לפעול למען קדושת ישראל ויתקבלו דבריו בין אחינו בני ישראל ויזכה להיות ממזכי הרבים מעתה ועד עולם.
ידי"נ דושה"ט וש"ת וכל אש"ל בלב ונפש

מנשה הקטן

תשובה ד'

שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
ברוקלין נוא יארק יצ"ו

בעזהש"ת

ברוקלין, יום כ"ד ניסן תנש"א לפ"ק

שכינת שלומים, וברכות ממרומים, יחולו מן שמיא על ראש השליח הנאמן, כשני רענן, האי גברא רבא ויקירא יד"נ הרה"ג המפורסם סיני ועוקר הרים, צדיק בדרכיו ותמים במעשיו, נודע לשם ולתהלה בשערים המצויינים בהלכה בהרבצת תורה, טהרה וקדושה לעדרים, דולה ומשקה מתורת רבותינו הקדושים, מעורר ישנים

ומקיץ נרדמים, ידיו רב לו לגלות נסתרים בכשרות המאכלים, לסקל הדרכים, ולהרים מכשולים, מהלכי תמימים, אשרי שלו ככה, כעמוד הברזל בל ימוט נגד רוח סערה של החדשות בכל הדברים הנוגעים לקדושת עם ישראל שהן יסוד היסודות עיקר העיקרים לקיומו של עםנו עם קדוש, ה"ה כש"ת מוהר"ר שמחה בונם ליברמאן שליט"א, דומ"ץ בענדין - לונדון

אחדשה"ט כראוי למעכה"ר.

בא לפני האי גברא רבא ויקירא ואתא ואייתי מתניתא בידיה ספרו החשוב "בשבילי השחיטה" וראיתי שעומד בפרץ בענין השחיטה, נגד הרוצים לשנות ממנהגי וסדרי השחיטה ועברתי על כל ספרו מרישא ועד גמירא, וראיתי שירד לבאר כל חמירא, זהירות בעניני מאכלות בכלל, ובעניני שחיטה בפרט, והספר ראוי מאוד הן לבעלי בתים פשוטים, והן לרבנים מנהיגי הקהילות שידעו איך להזהר ולהזהיר את אחבנ"י, הן לשובי"ם, ולרבנים מכשירים, ומשגיחים, שידעו איך להזהר ולעמוד על נפשם מבלי להתגעל בפת בגם, ולפגום נפשם ורוחם, ובפרט בענין שחיטה בעמידה בפעון, עשה מלאכה גדולה לבאר את הענין בכל פרטותי' ודקדוקי' גודל החששות של כל הה' הלכות שחיטה שיש בשחיטה בפעון, ואין חכם כבעל נסיון, כי במו עיני ראיתי כל החששות הנ"ל ועוד ועוד, עד כמה

צדקו דבריו ממש, רח"ל החששות של נבילות וטריפות ממש, וכאן סומכים על כוחו דזקן וכסיל דעבר ושנה הותרה לו, ואין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, וכבר אמרו חז"ל אין שוטה מרגיש, לא חלים ולא מרגישים כלל יותר, וקשה להאמין איך לקו בסנוורים גם אותם המכשירים לבושים בעטרת שער, שלוחים מהס"מ וחייליו (כמבואר להלן) להסיר העטרה מעל כנסת ישראל ה"י, השי"ת יערה עליהם רוח טהרה ובינה שידעו ויבינו את אשר לפניהם לרומם קרן הדת והשחיטה הקדושה להחזירה כבראשונה על תילה שיתנהגו כפי רצון תורתינו הקדושה כמקובל לנו מדור דור שלא ישנו אף כקוצו של יוד אף ממנהג קל, וכל מי שיש בידו לעשות למען השחיטה ברוך יהיה.

ויהי רצון שחפץ ה' בידו יצליח, להתריע ולהזעיק על אודות הגזירה הנוראה ח"ו, אשר צריך לנוע אמות הסיפים של קהילות ישראל בכל אתר להקהל ולעמוד על נפשם שלא ישלטו בה הס"מ וחייליו כמבואר בספר "שמרו משפט" משה"צ ר' עקיבא יוסף בעמ"ח לב העיברי וזל"ק:

הגהצה"ק ר' נתן אדלר זלה"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסט"א השורה על השובי"ם הפסולים בסוד על חרבך תחיי וכו' ואלמלא השיג כל רצונו הי' בא משיח צדקינו, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והצריך לברוח מפפ"ד, ותלמידו הח"ס רץ אחריו

כמה פרסאות וכו' עכ"ל (הובא בספר "משכיל אל דל"י) עיי"ש באריכות.

וכ"כ כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וזל"ק:

ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הירעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמי' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוטחים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם,

ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכי עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שע"י בשר פיגול יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו עי"ז יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנו"ט על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל.

וידוע שמערמת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכ"מ מסיטרא דילי ועי"ז הכל ברשתו.

וראה משי"כ בעל "תולדות יעקב יוסף" (פי' נשא בד"ה העולה) וזל"ק:

עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דילי המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.

וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שעיית לרבינו יונה" צ"ל וזל"ק:

אם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו.

וכן מובא ב"תבואות שור" (על מסכת חולין) שהס"מ יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמול הרבה וכך יש לו הכל ברשותו.

ובשו"ת "חת"ס" (או"ח סימן ר"ה) מבואר שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וזל"ק:

המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים.

רגל א' - החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל.

רגל ב' - שוחטים המאכילים נבילות וטריפות לבני ישראל.

רגל ג' - סופרים הכותבים תפילין ומזוזות פסולים,

ותו לא צריך לכולם, עכל"ק.

וידוע שאם השוחט כשר אז אליהו בעיר, ואם ח"ו השוחט רע אז מלאך המות בעיר רח"ל,

כמבואר בספר "אמרי צדיקים, דברי גאונים" (עמוד ה' עיי"ש באריכות), ומבואר בספר "שמחה בבשר" כי הפלא הוא שהרב או הרבי שמחזיק ידי השו"ב הפסול הוא אשם על כל האסונות שנמצאים בכלל ישראל, והאי עלמא כידוע עלמא דשיקרא, שאנו רואים בעוה"ר שנקטפים מהכלל ישראל בחורים וילידים ואברכים צעירים רח"ל, והרב המכשיר שמחזיק ידי השוחטים פסולים עומד וצועק כי האשם הוא הביטול תורה או הצניעות, וצועק ובוכה ובאמת היו כולם צריכים אז לצעוק בקול גדול על הרב הזה כי הוא הוא הרוצח שרצח הנפש היקר ההוא. כמבואר ש"הצדיק אבד" למה בגלל ש"ואין איש שם על לבי" לידע ולצעוק על האמת מי הרג באמת את הצדיק הקדוש הזה.

ובאמת כי האדם האוהב את הקב"ה באמת אי אפשר שלא יזעק ולא יצעק מרה כשרואה בני אדם מורדים בהקב"ה ומפטמים את גופם ודמם ונפשם ונשמתם עם אכילות של נבילות וטריפות ר"ל, אשר הן יסודי גופי התורה בזה תלוי כל קדושת ישראל, ואם אינם מוחים בכל כוחם הרי נחשבים כאילו בעצמם אוכלים נבילות (כמבואר בשע"ת הנ"ל) ועוד כי כל אחד ערב בעד חברו.

ומה מאוד יכאב לבנו בראותינו שרבים מבני עמנו אפי' אלו שמתפללים ג"פ בכל יום ושומרי מצוות, נכשלים במ"א ומפטמים גם את נפש ילדיהם בכל מיני פטומי דטמאות ונבילות, אוי

לעינינו שכך רואות. ומה יכאב לבנו שבעלי
ההשפעה אינם מעוררים את לבב אחינו שלא
יביאו ח"ו אסון עליהם ועל כלל ישראל על ידי
אכילות נבילות וספיקי מ"א כמבואר ברמב"ם
ושו"ת דברי חיים הנ"ל.

ואסיים בדברי הקדוש "מהרש"ק" זי"ע
בספרו (שו"ת טוטו"ד ח"א) וזל"ק:

ללמד דעת לדורות אולי יזדמן עוד מעשה כזה
ידעו איך להתנהג ולקיים החכמה תחי' את בעליה
בשני עולמות, "והלואי כד שכיבנא יפוק לקדמנא
זכות זה מה שביערת הרעה הזה מן העולם" וכן
יאבדו כל אויביך ד'. ועלינו יערה רוח ממרום.
(דברים הללו ככתבם וכלשונם נעתקו משו"ת
טוטו"ד ח"א בפתחי שערים שכתב הגאון שר
התורה מהרש"ק זצ"ל אודות השוחט רע מעללים
מק"ק בארדיטשוב שזכה להרחיקו ולהעבירו).

על כן סוף דבר הכל נשמע, אשרי חלקו ועמלו
שיצא במלחמת קודש, ולעמוד בראש מערכת
קדש זו להגן על השחיטה כהלכתה במדינתם
ודורש ומבקש להחזיר עטרת קדושת ישראל
ליושנה, ושישמרו את נפשם ואת ילדיהם
ממכשולים בעיני מאכלות אסורות, וה' הטוב
יהיה בעזרו לזכות את הרבים, ומגלגלים זכות ע"י
זכאי, ויפוצו מעיינותיו חוצה בספריו היקרים,
ויהא רעוא משמיא שיאריך ימים ושנים ומתוך
נחת והרחבה יזכה עוד לזכות את הרבים
ולהעמיד הדת על תילה, ויהי חלקי עימו, ובזכות

זה תתקרב גאולתינו ופדות נפשינו ונזכה מהרה לרגלי מבשר משמיע "שלום" על הרי "יהודה" וערבה לדי מנחת "יהודה" מנחת "שי" - בבהגוא"צ בב"א.

מכבדו ומוקירו כערכו הרם, עבד לעבדי ה'

כעתירת ידידו דושה"ט
שלום יהודה גראס
 אבדק"ק האלמין יצ"ו

אעתיק כאן מה שכתבתי בספרי אבן מקיר תזעק על הספר המתיר אסורים, וז"ל שם:

בנסיעתי ללונדון מחמת איזו סיבה נחוצה והגעתי לאכסניא שם, בעל האכסניא הוא איש ירא וחרד מאוד לדבר ה', ואמר לי שהגעתי בדיוק בזמן הנחוץ מאוד, כי עכשיו יצא קול קורא מתשעה רבנים חשובים נגד השחיטה החדשה שרוצים להנהיג לשחוט עם באקס כמו בארצות הברית, והרב פאדווא שליט"א הסכים להתיר נגד התשעה רבנים של כל העיר לונדון, ובקשו ממנו לדבר עם כמה רבנים לעורר אותם.

אחר שדברתי עם כמה רבנים ואמרו לי שעם הרב פאדווא אי אפשר לעשות כלום כי הוא עומד בשיטתו, ואי אפשר לשנות דעתו אפילו אם יהיו אלף רבנים נגדו, ואמרו שרק אם אני אדבר אתו לבד ואשפיע עליו אז אפשר לתקן, אבל הם לא

מאמינים שאוכל להשפיע כי כבר יצא ממנו הפסק.

נסיתי להתקשר אתו אבל הוא הי' אז בהרי נופש, טלפנתי לשם כדי לוודא אם אוכל לבקרו, וענו לי שהרב אינו בקו הבריאות ולא יוכל לקבל אנשים.

התקשרתי אחר כך עוד הפעם עם הרבנים ושאלתי אותם מה אפשר עוד לעשות, ואמרו לי שאדבר עם חתנו הרב ר' שלום פרידמאן שליט"א, ואם יבין חומר הענין אז ידבר עם חותנו, ויכול להיות שישפיע עליו. תיכף ומיד הלכתי אליו עם עוד בנש"ק אחד תלמיד חכם כדי שיהי' לי עדות. דיברנו על כל הענין של מכונה, ואמר לי דבר הראשון שהרבי מקיוויאשד הלך ביחד עם הרבי מסאטמאר בטורונטו לראות המכונה [ועי' בהמתיר אסורים סעיף יא] ושניהם סמכו ידיהם ואמרו שהשחיטה עם המכונה הנקרא "פען באקס" הוא כשרה למהדרין מן המהדרין.

עניתי לו שאני בטוח שכל זה שקר, כי אני הייתי זמן רב בכל בתי השחיטה ביחד עם כל השוחטים בארצה"ב, ואם הרבי מסאטמאר הי' פעם אצל השחיטה הייתי יודע, כי שאלתי אז לכל השוחטים שהיו צריכים לידע מזה, ואף אחד לא ידע מזה שהרבי מסאטמאר ביקר פעם בבית השחיטה.

פעם שאלתי לשו"ב שהוא שותפו של וויינשטאק ועוד מהשוחטים הזקנים, אם רבינו מסאטמאר זצ"ל הי' אצל השחיטה ואמרו לי שלא הי' אף פעם בבית השחיטה, ומטעם הכמוס לא רצה ללכת... ועכשיו אפשר להבין מה הי' "טעם הכמוס" שלו שלא רצה לילך אף פעם לבית השחיטה, כדי שלא יסמכו עליו בכל ארצה"ב.

הי' ידוע לי בעניני שחיטה כל מה שהי' ידוע להם, כי ב"ה הי' לי שימוש בערך שנה שלימה אצל כל המשחטות הגדולות, וראיתי כ"כ הרבה דברים שחבל שאין לי הזמן לכתוב כל מה שראיתי. יש לי הודעה על שחיטות ובדיקות מיי"ג שו"בים הזקנים. למדתי אצל כל שוחט כל מה שידע, וקיבלתי ממנו הכל אשר לכל מה שידע מכאן ומאייראפע, מה שלמדו אצל רבותיהם, ממילא כל הסיפורים שר' י.א. יאקאב הנ"ל הם סיפורים של הבל וריק, ואין להם כל אחיזה במציאות ובאמת.

ונתחיל בשקר הראשון והגס שעליו הוא בונה את כל יסוד חיבורו "המתיר אסורים", אשר כל כשרות השחיטה של ה"פענ" בנוי על זה שאדמו"ר הגה"ק מסאטמאר זי"ע התיר את זה ביחד עם יד ימינו הגה"צ האדמו"ר מקיוויאשד שליט"א, שהוא הגבר אשר רבינו מסאטמאר לא עשה שום דבר בלעדו כידוע, וכל הפראטעסטן בוואשינגטון ובניו יארק ועוד מקומות נגד מדינת ישראל, נגד גיוס בנות ועוד, הכל עבר על ידי הרבי

מקיוואשד שליט"א, והרבה פעמים [כשהרבי מקיוואשד כבר הי' דר בקווינס] טלפן רבינו הק' מסאטמאר להרבי מקיוואשד אפילו בשעה מאוחרת בלילה שיבוא תיכף ומיד כי צריך להתיעץ אתו אודות דברים נחוצים, והרבי מקיוואשד לקח טעקסי ובא תיכף ומיד. כ"כ היו מקושר להאדמו"ר מסאטמאר, ומרן מסאטמאר סמך עליו בכל דבר. ובגלל שהשוחטים הקצבים, הם השותפים הידועים של וויינשטאק (ועל כל זה יש מסמכים ודאקומענטאציע וגביית עדות) יודעים כל זה, חשבו שיתנו עוד שם אחד [שהכשיר השחיטה] של אדמו"ר הגדול מקיוואשד, ובאופן זה יאמינו להם.

סיפרתי כל זה להרב פרידמאן, ואמרתי לו שאני עומד בקשר תמידי עם הרבי מקיוואשד, והוא כל הזמן מתאונן בפני מה שהשותפים במפעל הבשר מרמים את כלל ישראל כאילו שהרבי מסאטמאר התיר נבילות וטריפות שלהם, רחמנא ליצלן מהאי דעתא.

אמרתי להרב פרידמאן כי הכל שקר וכזב, ואני זוכר בע"פ הטלפון של הרבי מקיוואשד, וגם רציתי לטלפן אליו תיכף ומיד כדי שיוכל הרב פרידמאן לשמוע מפיו של הרבי מקיוואשד כל הדברים הללו, ולא רצה בשום אופן לדבר איתו בטלפון.

אמרתי לו, ואם אביא לכבודו כתב מהרבי מקיוואשד, יאמין לי מע"כ, וענה לי - כן.

טילפנתי תיכף ומיד מלונדון להרבי מקיוויאשד,
ומובן שתיכף הכחיש כל הסיפור הבדוי הנ"ל,
ואמר לי שהכל שקר וכזב, ובקשתי ממנו שיעלה
על הכתב מה שאומר לי בעל פה.

וז"ל המכתב שכתבתי לו תיכף ומיד:

שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין יצ"ו

ברוקלין נוא יארק

ב"ה, ברוקלין, חודש ניסן תנש"א לפ"ק

שלמא רבא מן שמיא יסגי להאי גברא רבא
ויקירא, ידיד נפשי, הרה"ג המפורסם, סיני ועוקר
הרים, צדיק בדרכיו ותמים במעשיו, נודע לשם
ולתהלה בשערים המצויינים בהלכה בהרבצת
תורה, טהרה וקדושה לעדרים, דולה ומשקה
מתורת רבותינו הקדושים, אשרי שלו ככה, כעמוד
הברזל בל ימוט נגד רוח סערה של החדשות בכל
הדברים הנוגעים לקדושת ישראל שהן ייסוד
הייסודות ויעיקר העיקרים לקיומו של עמנו עם
קדוש, ה"ה כש"ת מוהר"ר יצחק אייזיק
אייכנשטיין שליט"א, אבדק"ק קהל עטרת צבי
דזידיטשוב-קיוויאשד בפארעסט היילס נ.י.

יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך!

אחדשה"ט ושת"ה!

ביקרתי בעיר לאנדאן קודם פורים, ובאו אלי כמה אנשים חשובי העיר ובקשו ממני היות ועומדת לצאת גזירה נוראה נגד השחיטה, וגדולי הרבנים יצאו במלחמה כבידה נגד הגזירה שהמציאו אנשי "צער בעלי חיים", והראו לי ספר "בשבילי השחיטה" מהגאון המפורסם מוהר"ר שמחה בונם ליברמאן שליט"א אשר יצא חוצץ נגד הגזירה הנוראה ונגד כל המתחדשים להביא שינויים בדברים הנוגעים לעיקרי דת תורתנו הקדושה ומנהגינו המסורים מדור דור. ובתוך הספר ראיתי הסכמות ומכתבים וקול קוראים מרבנים גאונים פוסקי הדור בלונדון, ומגדולי הפוסקים בא"י, ובראשם הרה"ג האדיר ר' יצחק יעקב ווייס בעל מנחת יצחק זצ"ל, ומהעדה החרדית וכו' ודיברתי עם רבנים הרבה בלונדון, ורב אחד אמר לי בשם כבודו בזה"ל:

"דער קיוויאשדער רב מיט להבחלי"ח כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל זענען געווען אינאיינעם אין א שלאכט הויז אין טורונטו א גאנצען טאג ביי די שחיטה, און זיי האבען מכשיר געווען די שחיטה בעמידה מיט די פען".

(הרבי מקיוויאשד היי ביחד עם יבחלי"ח כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל בבית המטבחיים בעיר טורונטא, ועמדו שם משך יום שלם, והכשירו את השחיטה בעמידה עם הפען)..

גם הדפיס הרב המכשיר שם את ה"היתר" כביכול של האדמו"ר מסאטמאר כאילו אין שום

חשש ופקפוק כלל על השחיטה בעמידה בפען הנ"ל, והוא "כשר" לכתחילה למהדרין מן המהדרין.

ומי כמו מעכ"ת (הרבי מקיוויאשד) אשר יודע האמת על בוריו, ומסר נפשו עליה בחיים חיותו והי' מהמקורבים ביותר להבחל"ח אצל כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל.

לכן מהראוי לברר האמת לאמיתו ולא יתלו בוקי סריקי במעלת כבוד תורתו, ובכ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, וכדאמרינן (פסחים קי"ב ע"א) הרוצה ליחנק יתלה באילן גדול. ועיין ביצה כ"ז ע"א דתליא באשלי רברבי, וברש"י שם, בחבלים גדולים וגסים שקשין לינתק, כלומר חכמים גדולים אמרוה ואין נוחין לבטל דבריהם.

ומה טוב היה אם כבודו יברר הדבר לאמיתו, להסיר מכשול בשער בת רבים, להצילם מרשת הס"מ וחילו הצודים על נפשות נקיים להאכילם מאכלות אסורות, ומי כמו מעכ"ת יודע שורש בירור ההלכה ומרגיש באחריות הגדולה המוטל על כל אחד מישראל להפריש אחינו בני"י מחשש איסור הגדול של מאכלות אסורות רח"ל המבואר בספרים הקדושים.

לכן אבקשו מאוד שיואיל בטובו להשיב לי גופא דעובדא היכא הוה.

א. אם נכון הדבר שכבודו היה ביחד בבית השחיטה עם כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל.

ב. מה היתה דעתו של להבחלי"ח כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל, בענין הפען הנ"ל.

ג. ואם יודע דעת כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל.

ד. ובכלל אם כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצ"ל היה פעם אחת בבית המטבחים?

ה. וזה פלא שבמצות היה לו מצה בעקערי, והיה הולך לבד לאפות המצות, ובנה מקוה ובדק אותה, וכאן בשחיטה לא שמעתי אף פעם שהיה לו איזה שייכות עם השחיטה, וזה פלא. האם ראה או ידע אופן השחיטה והשינוים הנ"ל?

ולא עוד אלא להיפך שמענו שמעולם לא אכל בשר בהמה.

ויהי רצון שיקוים בנו מקרא שכתוב ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציד כבתחילה וכו'.

והנני כו"ח לכבוד התורה ונושאי דגלה,

הק' שלום יהודה גראס

אבדק"ק האלמין יצ"ו

על זה השיב לי הגה"צ ר' יצחק אייזיק אייכענשטיין, אב"ד ואדמו"ר קיוויאשד, רב דקהל יראים עטרת צבי בפארעסט הילס, נ.י., וזה לשונו:

ב"ה, יום ד' לס' אח"ק תנש"א

שלו' אשיב לידידי הרה"ג וכו' מוהרש"י גראס שליט"א, הרב דהאלמין תע"א

לתשובת שאלתו ממני אם הייתי פעם בבית שחיטה עם כ"ק אדמו"ר מסאטמאר זצוק"ל, בעיר טורונטא או במקום אחר, תשובתי הברורה: לא היו דברים מעולם.

מה הי' דעת כ"ק אדמו"ר זצוק"ל על דבר ה"פען", תשובתי: מעולם לא דיברתי אתו על דבר ולא שמעתי ממנו שום חוות דעת על זה.

ע"ד שאלתו אם כ"ק אדמו"ר זצ"ל הי' פעם בבית שחיטה, מעולם לא שמעתי שהי' פעם בבית שחיטה, אם כי "לא ראינו אינה ראי", אבל אם לא שמענו בכל משך השנים שהי' פעם בבית השחיטה בודאי לא הי' מעולם בבית שחיטה לגסות ודקות.

וזאת אוכל לומר ברור, שאותן שתולים בוקי-סריקי בעניני ואופני השחיטה בכ"ק מרן זצ"ל אחרי מטתו עתידים ליתן את הדין, כי אם אפילו הביע דעתו פעם באיזה ענין בעניני שחיטה אין יכולים לדון מענין לענין כמובן.

וע"ז באעה"ח ואחתום בשים שלו' טובה וברכה

הק' יצחק אייזיק אייכענשטיין

נ.ב. ראה בספר השוחט והשחיטה בספרות הרבנות, שיצא נגד השחיטה תלוי'.